

Universitätsbibliothek Wuppertal

Plvtarchi Chaeronensis Moralia, Qvae Vsvrpantvr

Svnt Avtem Omnis elegantis doctrinæ Penvs : Id est, varij libri: morales, historici, physici, mathematici, denique ad politiorem litteraturam pertinentes & humanitatem : omnes de Graeca in Latinam linguam transscripti summo labore, cura, ac fide

Plvtarchi Chaeronensis Ethicorum Sive Moralium

Plutarchus

Impressum Francofor. ad Mœn., M.D.LXXXII

In libellum de exsilio

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

urn:nbn:de:hbz:468-1-351

516. 36. Rei ad Platæas gestæ.] παραγγελίας νίκης.
vitiosæ nota est Aristidis ad Platæas res gestæ. itaq; lega rīs A-
eisēdēs εν Πλαταιεῦσι νίκης. Mox δε αυτούς ελέγχει. Locus
mancus. Thrasybuli historia nota est. Archiam tyrañnicidam
nullum noui, sed Archiam Thebanorum tyrannum à Pelopida
interfectum scio.

518. 9. Cononem de iniuria.] Κόρωνος ἀνοίξεως, est legen-
dum αὐτίας ex ipso Demosthene. Libellus hic est capite & fine
truncatus, & aliás variè deprauatus.

IN LIBELLVM DE exilio.

519. 13. Lacedæmon nomine ciuem.] Οὐνομα, καὶ
Σπάθες. Pentameter mutilatus. Totum hoc carmen Fulvius
Vrsinus, vir longè harū rerum callentissimus, prefixit fragmen-
tis Alcmanis à se cōgestis, & cum seminarum Grecarum alia-
rumq; Lyricorum fragmentis in lucem datis. secutus (puto) bo-
nos codices & eruditas coniecturas. neg, me pigebit cum bona
ipsius venia adscribere.

Σάρδις, ἐρχαί τοι παλέρων νομὸς, εἰ μὲν ἐν ὑμῖν
Ετεφόμυλοι κέλμις, οὐ τοις ἀντε βακέλος

Χειροφόρος, ρήσων καλὰ τύμπανα. νῦν δο μοι Αἰλιμάν

Οὐνομα, καὶ Σπάθες εἴμι πόλεως ναέτος,
Καὶ μάτας ἐδάλω Εὐλαυίδας, αἷμα με τυγάννων

Θῆκαν Δασκύλεω κρείσονα καὶ Γύρω.

Voces κέλμις & βάκλα explicatas inuenies in Varini lexi-
co. in πόλεω est synalæpha, ut cunque insolens. Dascylem Phry-
gia fuisse tyrannum aut vicinæ Bithyniæ apparere, unde urbi &
lacui nomen.

520. 40. Commigratio.] οἱ παρθεναγετέσσατις μερά-
σσασιν dixit, nisi molli vocabulo voluit ut non obseruata nimis
diligenter proprietate, sed sermone ὑπονοεσινῶς ad affectionē
eius cui scribebat accommodato.

521, 32. Ia

521. 32. In Diomeam.] Μελίτης εἰς Διόμειδα. Melita δῆμος est Oeneidis tribus apud Plutarchum in Solone, & aliis. meminit Stephanus, sed Διόμειδα nullam inuenio. Διόμειδα habet Stephanus, δῆμον Aegeidis tribus, à Diomo Herculis amatio. Locus de Deo & iustitia est Platonis libro quarto de legib. μαρφάν pro μαρφάν ex sensu reponendum.

522. 34. Ad Euxini.] ἄκραις δὲ. Senarius est, sed scazon, nisi pro Πόντῳ poeta aliud scriperat.

523. 15. Cinarum asperam.] Κίναρον, nomen vitiosum ut puto. Sed verba sequentia συλλογὰν, &c. Iambicum faciunt senarium,

sterilemque duramque, & rebellem cultui.

In fine pagina οἰκεῖον. lego οἰκεῖων, aut οἰκεῖν.

523. 40. Leuem cupressum.] ἐλαφρὸν κυνωδές. Hac Pandarica non sanè vacare puto menda.

524. 14. Berecynthia arua.] Vide Strabonem in calce duodecimi. Epigramma autem Theocriti Chij in Aristotelem, cuius aliquantò post sit mentio, integrum ex Aristotele refert Eusebius libro περὶ ταχαστεύειν XV.

526. 10. Non cura nobis est.] ἐδὲ νῦν μέλει. Sic sensus requirit pro μέλλοι. deest tamen ἀνταπόδοσις ad illud ἀντίδηλον. Versus Euripidei de Athenarum laudibus partim sunt ex Erechtheo, & referuntur à Lycurgo in oratione contra Leocratem (pro Διαφορεθέσαι βολᾶς, quod expungere nolui, ibi est διαφορεῖται πομέναι.) mihi nostra magis placet lectio. est autem omnino scribendum εἰσαγώγιμοι, vt & ratio poscit, & isthic legitur. Reliqui ei τάξεργον aliunde sunt adducti, & mutili. legendum ei δη, & κεκραμένον amoto σὺν. De Herodoto Plinius libro duodecimo, capite quarto. Strabo libro decimo-quarto, alijs.

527. 24. Troadem Lyco.] Λύκων ἐπ Τροάδος. legebatur Γλύκων. ego philosophum Peripateticum Glyconem inuenio nullum. De Lycone autem libro quinto, Diogenes Laertius scribit,

scribit, eum Stratoni successisse, Tρωπεύσque ab eo dicitur. pro Kέω non sum veritus reponere χίσ. nam Aristochius fuit, quod ex Cicerone, Plutarcho & alijs est notissimum. atque ad eo in quibusdam libris incuria operari Aristochius legebatur. Ceterum locus vitiosa distinctione erat depravatus, & Crito-
laus Stoicis adscriptus, quem ex Cicerone abunde constat fuisse Peripateticum. et autem, nō eis legendum est, vt supradicti tuū Περιπατητές. Si, inquit, Stoici te iuuant, &c. Quod autem Cle-
anthes Lysis dicitur, falsum est. fortè legendum Λύσις. Assus patria Cleanthis fuit, testib. nō tantum Diogene & Suida, sed etiam Strabone libro decimotertio. Clemens Alexandrinus περὶ τοῦ εἰδώλου eum facit Πισταδέα, vt fortasse Λύσις. hic dicatur. quando etiam in Lycia Assus fuit. tutissimum est A'σις. legere pro Λύσις. & manuscriptis in libris tanta vicinitates sunt horum elementorum, vt errare librarius indoctus facile potuerit.

528. 1. Philippus.] Φίλιππος ἐν θεάτρῳ. Vide ne sit φίλι-
ππον. nam Philippum quidem historicum non noui, nisi quod Atheneus cuiusdam Philippi meminit alicubi, qui de Legib. scri-
psit. Tamen Suidas Philippum Amphipolitanum historicum re-
fert, qui de Rhodo & Co scripterit. Ego Philistium malo.

529. 10. Mihi male faciunt,] ποιητας. asterisco indica-
tum volui deesse responsum Theodori, quod apparet germanum
fuisse eis qua apud Ciceronem feruntur. nō magnum esse, quod
cantharidis vim sit consecutus. ius sit fortasse eum hec quoque
purpuratis suis minari. Indidem intelliges Cyrenem ei patriam
fuisse. Versus de Phoenissa Eurypidea, ex ipso poet. a corrigeri
cuiusvis est.

530. 40. Castumq; Apollinem.] Αὐτόν ολλαγμένοι legi, vt con-
staret senarius, & simul sententia. Empedoclis autem versus
ita poteram ex conjectura corrigeri, vt fortassis mea pro ipsius
verbis substituerem, quod fecerunt in alijs alijs. Sensus quidem
etiam de mendis eluet. & alibi versus refert de demonum pœ-
nis

nis ac supplicij Plutarchus. & hexametros debere esse omnes
constat. notus est etiam hic Empedoclis versus:

χείρεται γά δι' ὑμῖν θεός ἀμέλος, δεκαέπι θυμός.
pro eū paulo post φεύγει restitui.

IN LIB. DE INVIDIA ET ODIO.

532. 26. Fide maiora bella.] ὁ περὶ τὸν πόνον. fortè
deest πολέμου. Sunt & alia quædam talia. sed Λέοντης Χεῖδης
ἐπὶ δέοντι non libuit mibi, occupato in Plutarchianis.

IN CONSOLATIONE AD
suam vxorem.

535. 1. Laturam me præsente.] Sub initium, οὐσειν γένε-
μένης. legerem ταξαγνομένης.

535. 16. Bilis vacuitas.] ἀρχολανή τραγα. lego ἀρχολαν.

536. 8. Non enim in bacchationibus.] Allusio ad no-
tissimos Euripidis versiculos è Bacchis, qui etiā in Ti. Graccho
nostri citantur.

536. 33. Admirationem traxeris.] παρέχεις. malim iſſ-
dem litteris τασσίτες. Sed statim pro χάσων· lego χείρων·.
credo enim Cheronēsem à Cheronē vrbis instauratore filio no-
men dedisse. Plutarch. initio ταχαντεραγμ. proxima pagina ver-
su quarto διὰ ταντον expinxi, quod sensu officiebat. Mutilata sub fi-
nem & in fine restituet, cui ἀντίστασον copiam faciet. πολὺ^λ
quidem facile fuit pro πολὺν reponere: & versus integer et-
iam apud Plutarchum extat in altera consolatione, φύντα καὶ
ταῦτα ἀντιστάτια. &c.

IN LIBELLVM DE FATO.

Huius libelli dissertatio salebrosa admnodum est, & in emen-
dando quoque nimiam diligentiam non adhibui, cùm vi-
derem frustra me sine codicione auxilio Laboraturum, facilius
integrum hac de re commentariolum compositurus, quam hic
meas cogitationes periculo curiositatis expositurus. Versio mea
aliter habet interiūm quam Graeca sonat. correxi enim in meo
libro quædam ex Platone, alia Grammaticis fretus rationibus.

pancula
quod.
dum, et
enim ob-
prehendam
compar-
go aris
per.] p.
544. 2
que nunc
men no-
desider-
moda.
etiam
de natu
548.
tionis
heic ne
549.
pepinis
dabis
rūs ē
549.
refini-
inter-
gam,
est ve
552.
52.
phun
quod n
hor. u